

1920-12-30

AFSENDER

Viggo Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Arkivplacering:

Mappe 29 nr. 2a-d

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Raskildes 30/12 20.

Besøgt Telefon 456.

Ther Jaakum y Aqueli.

Tilmeldtak for kæreleg juleenisher
der ledsages af et saa overordent-

lig karaktæret og yndigt Udval
om Opværelse deraf som dit

"Lestigh" - hvor af - de kvorke? -
om den Faders Udstilling.

Efter den fra den tidligere Udgave
indtaget Kærlighed til hans Kunst
og den personlige Taknemmelighed med

ham selv for den store Udsigt,
han vilde mig unge Fyr, de saa
gange og for Lykkelighed til at berøge

ham for ham alt for tvivlsomt,
Kunne du ja nok vide, at jeg med
alleretvært Læser og Tænkende

læser med det smukke Udtryk
hans kære Udstilling og har saa
kerlighed en meget smukt Billede
og Kunstnerisk Vurdering af mange
af Billedene og et Overblik af Udsat
over hans Udstilling.

Eller om det maatte kunne en for

Dane men kunne for det af den. En af de her
kun af for alle her af hammen her i det her
telefon for 10 led af den men kunne af den
for alle her af den men kunne af den

alle saame de her her

Værme af haves Kunst af det søgt
Sjæle udspunget Afhandlings,
som du her lader fremkomme som
et Lærstykke. I saa Fald er jeg dobbelt
taknemlig. For det maa forenes
meget dyt Historie af samme som
Fadret sandt at minde. Men
du har jo altid været et stort anlæg
og haft Hjertet paa alle Sted af
Sind og Hæder har heri vant Orger
spil den Hæder, som i det sandt.
Hvornom alting er, saa ser jeg med
stor Glæde paa de dygtige Billeder
som altid har været min Begjæring
og Lær med Sulerne og med den
kendende Glæde om Nydernes
være Redegørelse.

Jeg er meget glad over at se igen
dette smukke Hefte

Hvilken lykkelig Tid det repræ-
senter. Vi ser jo nu af Museet
paa den Tid - som vi i Frølich's
Bog, hvilken Jammer den
kendt være hos de unge
Kunstner, hvilken indvirkning

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 29 Nr. 2A

og Virkthed, hvor nedhykkel og Jertivted
saa du har alle reent Lægkege all raam.
Men det ligger mere i Individualitetem;
og der var jo Sundty detti utyge fälserne
Genlyt, hvor Sannihlital jo kunde
nemme sig Linds sge. Tröliche
er mere vilddrom - og paa en vis Maade
fandt han al aldrig sin rike Gøj een
Ungdomsraam. Blant dem daan
jo den Fader som den stötte og
hel sünde, selv om ogsaa han har
haft sine Brydninger. Men det maag
jokel, hvor naegt godt skal födes;
og det blev godt.

Men ser man paa hele Perioden,
saa var der dog - for os at se - en
Helhed. Bestrebelser en langst
saldgen Luge i Udviklingen,
end, von aldelu oprevere ube-
grübeligt Tid. Der var en Sam-
klang mellem Løst og Künster
som maaske vel for os er mere
synlig end for den Tid selv,
der maaske fälte sine Brydninger
lige saa sterke; men de var for-
svundet for val Gje - Men det
var dog en Tid, som Tved Inceuropedok

Frodyreher, der jo ogsaa gælder dybt
ind i vor Tidens, Tider hvor der var
- Ogsaa men Lov til Opfordring
til at være som Kunstner for den, det
nu er gæret. Nu Under jo af Lave,
som aldrig før. Historien. Det er
alleens indbyrdes Kunstens Under
jo et færdigt standigt anerkendte Kaos, der
herher, saa der kun og jouetalle for at
blive op til to side, - nogle bliende
da ogsaa; - der skal overhøyet stædt
sund Land og næsten Karakter til
at byde sig en lige Ulykke med
det T, bruehval og forredenske Hænge-
dynd de maas staus med. Og det
shaber jo en Kløft, Forstaaes mellem
Aldre og Ungen, som er været paa
et Bredt lag over til at mødes
paa.

Men værre næsten, at den er
nagel af en blady Druer, at vide
paa sin Hale - eller staa og gaa
foran et Staffeli og lade nogle, der
skal være omme, mens Millioner
Krigslungersdøden, mens Krigsfanger
saa 0-7de den sidste og vanskelige

2
aandryk som ~~leg~~ punder, i Beretning,
og man alle krever Afrustning og for-
bandler Røgen, men alludeste mindre maas-
kuel og røst selv. Ja vi har jo taalt dem,
gør de store Ting, der fuldbyrdes og
om Jæderens Samling, og om deren
Reinens af Forhaardt til Jesus, og
og ha med der Interesse kaldet de lo Progen
Aukhinde og Tegn og Tidens ^{Tal for Aars} og synes
og saa, i maas se det alt. Betegnelse
af de Aandens de deler har forskellig
de saa end oppfatter Forandringen og
Tynen. Men ude, paa det det udsten
uanset at sidde med raabene selv
esthetiske Ting som Malerier, selv
om de maatte at gøre uafgjort-
ne Ting, end det uheldig og godt,
voldt og vil alligevel føle det
pinligt. For der høres en
en Lykkefølelse en Fred. Linder
til forat gøre raadant uagt, en
Tro paa det Værdi. Men Kunst
er jo bliv en Spekulations-
Vare og det ganske vidt lide
men respektfuld - Kreds af Kunst-
venner der lever i den Fader Tid

er maarknads værel, men den
vognen d'gt med en alpin Mærke Paab-
ber og Fald, der uforlændt liden
efter Mader og Retninger.

Og varden saa cudder endu for vort
Arbejde noget stors enkle Bred-
ninger, saa var det vel godt. Men
Komplet Raas for Linder og.

Sælfald mit. Hvad var Striden
mellom Nøgens Nummer og
de "brunette" et regne i med
dette? - Er der jo egentlig tall Kæn-
en Tælmen mellem det hødige
og det men spekt søgnet.

Og hvad var i vort gængseland =
dombaar Kampen mellem
Chadallens og den frie? - Et
er jo Lapperiet samme.

Men for den lyd hin ^{toner} stæder jo dog
i gunden den forrindes Sam-
en Klæng af Trang til noget
radikalt - godt i gunden
Kampbilledet; men det ene
Pølqslag Ruun jo - og forhat

for. Det foregaaende! - Tullen Herle
da at se paa det elskelige Quindes
Ting og Lykke til dem i det indre Land
hidsodgen.

Hvad af Dem stille op med det alle
i d Akademii?

Lerdikta, at det er quindvalden der
maagter; det er et menneskeligt,
som man kan finde for det æsthetiske
med sin Krav, en aldeles forsvindt.

I Kan lare saa mange Skoler og
Kommissioner, i det (i beklagen
af mit gaarke Kjæde Ege, at den
skulde ind i det det i Skole for
at de den samlede Kraft til
den Arbejder en Kunstner) -

og I kan igen opgrave, hvad den
Tingens haardt til, de store Kunst-
periodens Metoder. Og de findes,
og der arbejder ogsaa (den Skole)
for at gøre den brugbare. Men
saa uindværdigt det er - ligesom
ogsaa Malerens Teknik - på
Grunden af og Indvælsender
af paa rationel Basis, hvilket
alt sammen er en Lønning =

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 29 Nr. 2B

Tagen, der maa læses i Sele
for man bliu Kjøbmand, saa
kan man jo dog aldrig læn nogen
at bliu Kjøbmand ligesaa lidt
nu maa man nogen Skole kunde
lage Examen til Digter.

Men ligesom for ansat verdens fuld
Digter, det er en menneskelig
maa udvælges og ja som det er
til Lære og maa belyses og udvælges
til en Karakterdannelse Kamp
efter ideale Maal, saadan ogsaa
for Billed Kunstner.

Fik man en i Syddensgaard
og begynder at Pluge med
den unge Spil og læst. De ved
Studiel - ikke bare at tegne og male.
Modellen - som jo er meget godt -
maa at slaas med Begreb af Kunst
nerisk led og vinkelstørrelse Bredde
- men foreløbig i teknisk og
kompositionel Retning,
saa at Karakteren derunder bliu
stærket, saa Kunstneren vel
kaaber, at en større Maalstok

3

almindelige Ulskebet.

Bevans — nu stiler de sig alle
op mod Olympustønder.

Men de lade alle paa Vej'en —
som Mennesker — hvad det bliver
Loversid og at det er Forholdet
hvorefter den betinger, at det tal
de føer med Panselen er værd af
lytte til.

Men loqveller Vægt paa den stræng
Kunsts Metoder, som isigle
den hast andre end sprædt Anseer
om. Udværelser og der en Læng
af Erfaringer deropaa kan
bringes med Nytte, er det at
vidde Forslaalen af hvad Kunst
er. Men naturligvis kan man
ikke gøre Kunst efter ude raar paa
Formler. Det er for det at man
er Kunstner af Evne og Sind.

Men baad den menneskelige
Væddelse og Livsoplysning og den
Sküntens theoretiske Væddelse —
kompositionelle som tekniske —
er uavgæenslige Behov paa
for at alle mange Naturbegreb

skal nuværende Tidsfælg-
heder i Udviklingen.

Selv det trykkes Arbejde med Tek-
nik og Kompositioner og jo Karak-
terudviklingen.

Men inquam om tre Factorer
har man forstaaet at tage med
ind: Udeniindig, som efter
min Mening har været det nye
pædagogiske Udtalelse -
hidsig. Meddel, at der nu begynder
at arbejdes efter de gamle Principper,
men grundvolden parallelspringes
om.

Al Tidens og Madellenes -
Madellenseri maa jo bli en
Selskab, men Kunde jo dog
indru for Abendene. Ellers
i det jo alle andre end en
Stats understøttet Tidens gellale-
shals.

Træfle - Mønden?

Ja der findes ja, som har
Interesser i den Tidens,
og det har alle for nuværende

højest Stand punkt, at det skulde
være forbeholdt de bedste Kunsterne,
der oftest slet ikke regner sig til
Læsere, og sjældnere har Meentidens Indsigte.
Man maa søge dem - selv på
Udlandet - man maa sende bega-
lejrede værdige Mennesker som Elever
med det Maal at gøre sig ind i den
en Lære stand maa opdrages,
Havde Ju Hatten af for de forskellige
Vidste B. Fald, der har gjort ind i os
den vidste
gammel
harde kan
vordt god
til at vide
vilde mennesket
i den vige.
I sin Fæder var der en
herlig Forening af Mennesket,
Kunstnerne, Haandvær-
kerne & bedste Forstand der
forstod sit Kræm, - og dulle
der monumentale Begrebte,
der for nu kan alle tildele sig
som skæler
det er indgydt mig den største
Respekt, naar Mennesket!

ham, som jeg mædte var sundt, og
som lyder gennem ham Kunst og som
har prægt hans Hjem og hans
Bois - ja hvad ved de andre
Egenskaber har hjulpet ham,
om ikke det havde været Grund
laget. den kannede

Men maaske var det det Al-
faan Plads til Kunst. Plads
for Mennesskelyhed - ja Trang
Behov det er ikke rigtigt
Kunstmænd, efter som der
der blev saa mennesskely
eller mon det blev grund Kunst
den moralske og religiøse
Tilværelse skal det i Høden
myg det er ganske ander Præsten,
de skal rettes. Brevgele
for at gøre Slagten frem ad
og venter Høstens op ad.

Men jeg er mig og forvires maaske,
mere end jeg bærer af all omkring
os. Jeg ved for mig ikke andet at
gør end med de høje begreber
med Arbejds præsten der er mig
levende at mal stillestående

4.
 lad dem
 der har
 kretter
 om til
 at reformere
 men med
 gøre det, vi
 ind de små
 evner, lad
 os passe vor
 søger.

hvad jeg kan, og løber der des ind
 imellem et talt, Glimt af Iphigæ-
 hid og Albedsigheid, som kan faa
 Bist til mellemanden, og jeg tabe
 men med
 Men ellers tringe jeg al Tid og Kraft
 til gæmme Om og Samfundet
 paa at det er det Ulykke, jeg faar
 det Taj i - nu og nu gaaede,
 og opviede, det Lænde Lys og
 Tingene, som jeg saa ved, og vakte
 den Lyd og det Mad til det gode,
 jeg kan, ud pa en ydmyg Er-
 kendelse om, at jeg intet kan
 af mig selv og kin virke, meget
 skødelet.

Tak for alt Venligt gæm
 Aarsen, for at jeg altid kunde
 finde dig og Agnete som
 de samme kærelede fortaende,
 yndige Mændene som I
 var pa Begynderen.

Det var meget sødt af lille
 Mami, at hun ^{kom} var over med
 Skindte Pige bær og sandt

SKOVGAARD-MUSEET
 Mappe 29 Nr. 27

og sludret og leget med os i al
Eufaldighed. Man blev nydelig og ser
ind som hjulene gød ud.
Skik af hende at George har været
paa Kongsdal, og havde været glad
der. - Da dengang Egn! Betal
paa hør et Nam derpa, endte sig
Koffer et ukendt derpa, som dy
kender - (med hvad Sigismond Linn
ha haft Guldbylde og Skøjteambler
i det ene af e. 100 omkring dem)
- vilmer mit hjert. - Kunstskup -
Kongdal - da moren !!
Og nu naar George: gang med
Gobelene og Skøjteambler.
Lyde og Hild! Kils hende!
Gøt og alle sammen mine Kæder,
Vilmer og vams. Puslen
om et Gudne gis for alle
et godt vellystet Nytaar!
Eder gamle. Der
V. J. J. J. J.
Johanne seer sig om. oplyst med
Kultra hende.

15. By har bare forude en alle Afstande - ved sig selv fulmt sig
af Fødsel og af det. Richard Bergh: Jule med hende i næsten alle
den rækker over for os selv som i midt i - skændsel og skændsel
men den har den forde, at den vilde og gæst og gæst og gæst og gæst
men den vilde og gæst og gæst og gæst og gæst og gæst og gæst og gæst

P.S. En lignende hjerme ~
Jeg længes efter at se jeres Børn
børn (undskyld - Interrest af
alt for gammel tid Udtrykk-)
Vandret umuligt at I kunde
renke Jer op til at besøge
os mens det endnu er Ferie.
Jeg forer Skyld, men alle
reper de vel bort.

Det er da ogsaa helt for-
bandedt at I ikke har Telefen!
Men nu af Jer forstaaer vel
nab at ringe op (N. 450)
Kun en dag kun en Mal -
i Nytaarsdag.

Bøgerne bliver sendt
i Morgen for at I kan
jaa det saa snart
som muligt. De skal
nemt bruges paa Port
huset og der er nu lukket